

به : سازمان جهانی کار از : سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

رونوشت به : نهادهای کارگری ، نهادهای حقوق بشری و رسانه ها

موضوع : درخواست برای جلوگیری از اقدامات مغایر با مقوله نامه های ۹۸ و ۸۷ توسط دولت ایران

با احترام ،

برای ما کارگران نیشکر هفت تپه ، بی حقوقی های مداومی در مورد مطالباتمان انجام گرفته است . حقوق های چندین ماه معوقه ، اقدام آگاهانه برای عدم کشت نیشکر و نتیجتاً در آینده ی نزدیک ، تعطیلی کارخانه و آماده سازی زمینه برای واگذاری شرکت به بخش خصوصی ار آن جمله است . بیکار سازی وسیع در انتظار ما کارگران هفت تپه میباشد . از هم اکنون دستمزد اضافه کاری های ما پرداخته نمیشود .

کارگران در سال های ۸۵ ، ۸۶ ، ۸۷ و ۸۸ دست به اعتراض و تجمع زدند و به انواع روش های مسالمت آمیز به مراجع قانونی و قضایی شکوه بردند . اما نتیجه ای حاصل نشد و حقوق معوقه ما نهایتاً پرداخته نشد و حتا تعدادی از کارگران دادگاهی شدند . شورای اسلامی کار که نهادی به نام کارگران ولی وابسته به دولت و کارفرما است هیچ اقدامی برای احقاق حقوق ما نکرده و نمیکند . در دیگر جاها نیز وضع بر همین منوال است .
و اما اصل صحبت ما با شما :

کارگران نیشکر هفت تپه در آبانماه ۸۷ اقدام به برگزاری مجمع عمومی و انتخاب نمایندگان خود در قالب سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه کردند .

سازمان جهانی کار استناد میکردیم . ۹۸ و ۸۷ ما علاوه بر استناد به برخی قوانین داخلی و بین المللی ، به مقوله نامه های ما حق خود میدانیم که تشکل مستقل کارگری خود را داشته باشیم . بر همین اساس تعداد ۹ نفر به عنوان نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه در یک انتخابات فراگیر و کارگری انتخاب شدند . این اولین بار در بیش از چهار دهه بود که این تعداد کارگر به صورت آزادانه و با اشتیاق ، به پای صندوق های رای رفته و نمایندگان خود را انتخاب کرده بودند . متأسفانه پیش و بعد از انتخابات ، ما نمایندگان حدود چهار هزار کارگر و اعضای هیات مدیره سندیکا بارها دستگیر و روانه ی زندان شدیم ، بارها مورد بازجویی دستگاه امنیتی قرار گرفتیم ، خانواده های ما تحت فشارهای امنیتی قرار گرفته و مورد آزار و اذیت قرار گرفتند ، ما در چند نوبت به بهانه هایی مثل " اقدام علیه امنیت ملی " روانه ی دادگاه شدیم ، رئیس هیات مدیره ی سندیکا " علی نجاتی " به مدت چهل روز در سلول های انفرادی تحت فشار و اذیت و بازجویی های مداوم قرار گرفت ، و از تاریخ فروردین ماه ۸۸ با همکاری اداره ی کار - شعبه ی وزارت کار در شهرستان شوش ، با همدستی کارفرما و با راهبری اداره ی اطلاعات و شعبه ی اجرایی آن در شرکت یعنی حراست ، از کار خود اخراج شد و اعتراضات دو مرحله ای وی به این حکم هم بی نتیجه ماند .

برای پنج نفر از اعضای هیات مدیره ی سندیکا ، آقایان علی نجاتی ، جلیل احمدی ، فریدون نیکوفرد ، قربان علیپور و محمد حیدری مهر ، در مهرماه ۸۸ ، احکام یک سال زندان (شامل شش ماه حبس تعزیری و شش ماه حبس تعلیقی) و جریمه های اجتماعی دیگری صادر شد و سپس از ادامه به کار آنان ممانعت به عمل آمد .

در احکام قضایی این افراد دلیل اصلی این حکم ها این چنین ذکر شده است :

" اقدام علیه امنیت ملی از طریق ایجاد سندیکا ی خارج از قانون " !

سوال ما از سازمان جهانی کار این است که آیا دولت ایران مجاز به زیر پا گذاشتن مقوله نامه های بنیادین سازمان از جمله میباشد ؟ ۹۸ و ۸۷ مقوله نامه های

آیا دولت ایران عضو پیوسته ی سازمان جهانی کار نیست ؟!

آیا هرگز از دولت ایران خواسته میشود که پاسخگو باشد ؟!

چرا ما کارگران به دلیل ایجاد تشکل های صنفی خود تحت بازجویی ، شکنجه ، آزار و اذیت، اخراج و حبس قرار میگیریم ؟
آیا دولت ایران نباید پاسخگوی اقدامات خود در قبال نمایندگان کارگران شرکت واحد از جمله منصور اصلو و ابراهیم مددی
و اقدامات خود در قبال ما نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه باشد ؟
آیا از دولت ایران نباید خواسته شود که کارگران را به دلیل برگزاری مراسم مسالمت آمیز روز جهانی کارگر (از جمله ۱۵۰ نفر
در امسال و در تهران) زندانی نکند ؟ به خاطر برگزاری این مراسم آنان را دادگاهی نکند ، شلاق نزند و (از جمله به مدت
یک سال در مورد محمود صالحی در شهر سقز) به حبس نفرستد ؟
آیا سازمان جهانی کار از اقدامات علیه نمایندگان معلمان ایران در کانون صنفی معلمان ایران ، بی خبر است ؟ و آیا آیا
آیا ؟!

ما کارگران و اعضای هیات مدیره سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه در لحظاتی این نامه را مینویسیم که پلیس در حال ایجاد
رعب و وحشت برای خانواده هایمان است و در شهر های شوش و هفت تپه و اندیمشک به گونه ای برخورد میکند که گویا
ما جنایتکاریم و در حال فرار !
ما در حالی که منتظریم که برای اجرای احکام نا عادلانه و ضد کارگری ما را روانه ی زندان کنند این سطور را مینویسیم ، در
حالی که اسامی ما به عنوان افراد خاطی بر سر در ورودی شرکت نیشکر هفت تپه درج شده است و اجازه ورود به محل
کارمان را نداریم.

اگر به محل کارمان مراجعه کنیم توسط پلیس دستگیر میشویم و از این طریق بهانه نیز کسب میکنند که ما از محل کار خود
غیبت کرده ایم ! عجا که اگر برویم دستگیر میشویم و زندانی و سپس اخراج و اگر نرویم غایب محسوب میشویم و سپس
اخراج و بعد در کوچه و خیابان، دستگیر و روانه ی زندان میشویم !
در هر صورت این بازی شوم را برای ما به نحوی چیده اند که هم اخراجمان کنند و هم محبوس !
نمیدانیم وقتی این نامه را میخوانید ما برای اجرای حکم ، در زندان به سر میبریم یا نه.
اما امیدواریم برای احقاق بخشی از حقوق حداقلی ما کارگران هفت تپه و دیگر کارگران ایران از جمله آزادی. ایجاد تشکل های
مستقل کارگری ، از طریق اعمال فشار به دولت ایران تلاش کنید. ما در راه احقاق حقوقمان از هیچ عقوبت و سختی و اهمه
نداریم ، اما حداقل برای به کرسی نشاندن بخش هایی از حقوق و مطالبات کارگران هفت تپه و دیگر کارگران ایران ،
امیدواریم در لحظه های حبس این خبر به گوش ما برسد که ، برای جلوگیری از اقدامات غیر انسانی ، مغایر با مقوله نامه
و اقدامات ضد کارگری دولت ایران ، سازمان جهانی کار دست به حداکثر تلاش های خود زده است . ۹۸ و ۸۷ های
ما چشم انتظار خواهیم ماند تا ببینیم اقدامات شما چه خواهد بود.
آیا کارگران میتوانند چشم آملی به سازمان جهانی کار داشته باشند ؟
ما و بسیاری دیگر از کارگران ایران منتظر خواهیم ماند تا نتیجه ی عملی این اقدام شما را ببینیم.
آیا اقدامی در کار خواهد بود ؟!

هفت تپه – شوش – خوزستان – ایران
دوم آبانماه ۸۸
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه

علی نجاتی رئیس هیات مدیره
فریدون نیکوفرد – نائب رئیس هیات مدیره
جلیل احمدی عضو هیات مدیره و رابط صنعتی
رضا رخشان عضو هیات مدیره و مسوول روابط عمومی و آموزش

To: International Labour Organization (ILO)

From: The Syndicate of Workers of Haft Tapeh Sugar Cane Company

Cc: Labour organizations, Human rights groups and media

Subject: Appeal for actions to prevent the Government of Iran from violating Conventions 98 and 87

We, workers of Haft Tapeh Sugar Cane Company, have faced continuing violation of our rights and demands, including non-payments of our wages for several months, in addition to the concerted efforts by the employer to cease sugar cane plantation and eventually closing down the factory and privatizing the company. We workers of Haft Tapeh are foreseeing mass layoffs. They have already stopped paying us for our over-time work.

Workers organized protests and rallies from 2006 to 2009, and through peaceful means complained to legal authorities about the situation; however, all this did not achieve any results and our delayed wages were not paid and even some workers were persecuted. The Islamic Labour Council, which is a sham “worker” organization affiliated to the government and the employer has done nothing to help achieve our rights. Other places are facing similar situation.

Having said the above, the main reason for writing this to you is as follows:

In October 2008, Haft Tapeh Sugar Cane workers organized their general assembly and elected their representatives under the name of the Syndicate of Workers of Haft Tapeh Sugar Cane Company (Sandikaa-ye Kargaran-e Sherkat-e Neyshekar-e Haft Tapeh). In addition to a number of national and international laws, we also referred to the ILO conventions 98 and 87.

We believe that we have every right to form our independent labour organization. Accordingly, 9 workers were elected as representatives of the Haft Tapeh Sugar Cane workers in a general election by workers. This was the first time in more than four decades that thousands of workers participated freely and enthusiastically in an election to choose their own representatives.

Unfortunately, both before and after our election, we, the representatives of four thousand workers and other members of the board of directors of the Syndicate, were arrested, jailed and interrogated numerous times; our families have been under pressure and were persecuted by the intelligence forces. We were taken to the court recurrently using allegations like “action against national security “against us. The president of our board of directors, Ali Nejati, was incarcerated in a solitary confinement for about 40 days and was subjected to constant interrogation and mistreatment. Finally, Mr. Nejati was fired from work in March 2009 by the intelligence office and the company’ security department.

The court has issued one year imprisonment (which has been divided into 6 months of incarceration and 6 months of suspended imprisonment) and other fines and social restrictions against five members of the Haft Tapeh Workers Syndicate’s board of directors, Ali Nejati, Jalil Ahmadi, Feridoun Nikoufard, Ghorban Alipour and Mohammad Heydari mehr. Subsequently, they were also banned from working for the company.

The following explanations have been given in their court orders for the above sentences:

“Acting against national security through the formation of a syndicate outside the law”!

We are asking the International Labour Organization:

- Is the Iranian government permissible to violating fundamental conventions like 98 and 87?
- Isn’t the Iranian government a permanent member of the ILO?
- Has the Iranian government ever been held accountable for its actions?
- Why are workers being jailed, fired, persecuted, interrogated and tortured for creating their own independent trade organizations?
- Shouldn’t the Iranian government be accountable for its repressive actions against the representatives of the Vahed Workers’ Syndicate including Mansour Osanloo and Ebrahim Madadi over and above the Haft Tapeh workers’ representatives?
- Shouldn’t the Iranian government be told that it cannot imprison workers (over 150 in Tehran May Day event) for organizing a peaceful commemoration of the International Workers’ Day? That they must not put on trial, flog or jail workers for celebrating the May Day, (for instance Mahmoud Salehi who was jailed for one year)?

- Is the ILO aware of the government actions against teachers' representatives and the Iranian Teachers' Trade Association? ... And so on and so forth.

We, workers and members of the board of directors of the Haft Tapeh Workers' Syndicate, are writing this letter while the police is involved in intimidating and terrorizing our families. The police have been acting, in our cities of Shoush, Haft Tapeh and Andimeshk, as though we are criminals and fugitives. We are writing this while awaiting to be arrested and sent to prison for the above unjust sentences; and while our names have been put on the company's entrance as offenders that are not allowed to enter the workplace. If we go to our work the police will arrest us and that will give them another excuse to further penalize us. It is very strange that if we go to work they arrest us and if we don't they'll treat us as absentees which would justify sacking us altogether which would lead to our arrest and imprisonment. This vicious cycle has been orchestrated in a way that at the end of the day we will be both sacked and imprisoned. Thus, we don't know when you're going to be reading this letter whether we would be in jail or not.

Nevertheless, we are hoping that you will be pressuring the Iranian government to respect some of the most basic rights of Haft Tapeh workers and workers across Iran including the freedom to form workers' independent organizations.

We are not afraid of any consequences for ourselves in the path that we have chosen for the achievement of our rights, but we are hoping that, in jail, we would hear that the ILO has taken all necessary measures concerning the inhumane actions of the Iranian government and the violations of conventions 98 and 87. We will anticipate to hearing about your actions in this regard.

Should workers pin any hope on the ILO?

We, and many workers in Iran, will look forward to seeing an actual outcome of your effort.

Will ever any effective action be taken?!!

Sincerely,

The Syndicate of Workers of Haft Tapeh Sugar Cane Company

(stamped and signed by :)

Ali Nejati, President of the Board of Directors

Feridoun Nikoufard, the Vice-President of the Board of Directors

Jalil Ahmadi, member of the Board of Directors and representative on industry affairs

Reza Rakhshan, member of the Board of Directors and Responsible for Public Relations and Education

Haft Tapeh, Shoush, Khozestan Province, Iran

October 24, 2009